

F. Fleta Polo

CAPRICHO
núm. 5

Trio per a
tres Trompetes i Piano (opcional)

S018

L'OBRA

Capricho núm 5. Trio per a tres trompetes i Piano (opcional)

Francisco Fleta és un autor que escriu de forma idiomàtica, és a dir: coneix perfectament l'instrument per al que escriu i n'exigeix al màxim, però sempre respectant les possibilitats pròpies de l'instruments. Fins i tot quan fa transcripcions, aquestes esdevenen obres noves perfectament adaptades al nou instrument: no transcriu només les notes sinó que resta atent al caràcter, a les tensions, a les respiracions... en definitiva: a la música. Aquest respecte pel material amb el que treballa ha fet que la seva música agradi el públic i, element molt important, agradi els intèrprets que veuen en la música de Fleta la d'un autor que es posa en la pell del que l'ha de tocar.

En el cas d'aquest *Trio per a trompetes*, el seu coneixement de l'instrument és evident (recordem que Fleta, a més dels estudis superiors de violí i viola, també va fer els de trompeta) i no es limita a fer-lo servir d'instrument de fanfara sinó que juga amb tots els seus recursos. L'obra, que no destaca per la dificultat d'execució, sinó més aviat per l'exigència en el treball cambrístic, conté els elements propis del llenguatge de Fleta en el que es combinen harmonies lliures, presència constant de l'element rítmic, domini de les formes clàssiques (la part central de l'obra és una fuga canònica), utilització de tots els recursos propis de l'instrument (hi ha fragments amb sordina) i certes dosis de bon humor (com la utilització dels frulatti en moments puntuals o un final impactant). La part de piano és optativa: reforça l'element rítmic de l'obra i pot ajudar a fixar l'afinació si l'obra s'interpreta amb estudiants avançats.

L'obra està dedicada al trompetista Jaume Espigolé, company de claustre al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona.

David Puertas

Músic i periodista

L'AUTOR

Francisco Fleta Polo va néixer a Barcelona el 1931 i estudià al Conservatori Superior Municipal de Música d'aquesta mateixa ciutat, centre en el qual obtingué els títols Superiors de Violí, Viola i Trompeta a més dels estudis de composició i direcció d'orquestra.

Com a intèrpret de viola ha format part de les orquestres Simfònica del Gran Teatre del Liceu de la mateixa ciutat (1961-64), i Simfònica de RTVE de Madrid (1965-69) i a la Ciutat de Barcelona (des del 1970). Per oposició obtingué la plaça de catedràtic de Viola al Conservatori Superior de Barcelona. El seu catàleg és molt extens i consta d'obres per a diversos instruments i formacions instrumentals que han estat interpretades per diverses generacions d'alumnes en el seus estudis, obres fetes a la mida dels estudiants del seu entorn. Consta també de diverses obres per a orquestra entre les quals hi ha set simfonies; la segona i la tercera estrenades per l'Orquestra Simfònica de Barcelona (OBC) i la quarta per la Banda Municipal de la mateixa ciutat. La seva Sonata per a Viola op. 62 va ser escollida i interpretada al Congrés Internacional de Viola a l'estat d'Illinois (USA). Com a pedagog ha elaborat un complet mètode pràctic per a Viola i Violí. Gran part de la seva obra està editada per aquesta editorial (Clivis Publicacions).

La seva música és rica en contrapunt i efectes tímbrics que li donen un caire de genialitat molt singular.

LA OBRA

Francisco Fleta es un autor que escribe de forma idiomática, es decir: conoce perfectamente el instrumento para el que escribe le exige lo máximo, pero siempre respetando las posibilidades propias del instrumento. Incluso cuando hace transcripciones, éstas se convierten en obras nuevas perfectamente adaptadas al nuevo instrumento: no transcribe sólo las notas sino que está atento al carácter, a las tensiones, a las respiraciones ... en definitiva: a la música. Este respeto por el material con el que trabaja ha hecho que su música guste al público y, elemento muy importante, guste los intérpretes que ven en la música de Fleta a un autor que se pone en la piel del interprete.

En el caso de este Trío para trompetas, su conocimiento del instrumento es evidente (recordemos que Fleta, además de los estudios superiores de violín y viola, también hizo de trompeta) y no se limita a utilizarlo como instrumento de fanfarria sino que juega con todos sus recursos. La obra, que no destaca por la dificultad de ejecución, sino más bien por la exigencia en el trabajo camerístico, contiene los elementos propios del lenguaje de Fleta en el que se combinan armonías libres, presencia constante del elemento rítmico, dominio de las formas clásicas (la parte central de la obra es una fuga canónica), utilización de todos los recursos propios del instrumento (hay fragmentos con sordina) y ciertas dosis de buen humor (como la utilización de los *frulatti* en momentos puntuales o en un final impactante). La parte de piano es optativa: refuerza el elemento rítmico de la obra y puede ayudar a fijar la afinación si la obra se interpreta con estudiantes avanzados. La obra está dedicada al trompetista Jaume Espigolé, compañero de claustro en el Conservatorio Superior Municipal de Música de Barcelona.

David Puertas
Músico y periodista

EL AUTOR

Francisco Fleta Polo nace en Barcelona en 1931 y estudió en el Conservatorio Superior Municipal de Música de esta misma ciudad. Allí obtuvo los títulos Superior de Violín, Viola y Trompeta además de los estudios de Composición y Dirección de Orquesta.

Como intérprete de viola formó parte de las orquestas Sinfónica del Gran Teatro del Liceo (Barcelona 1961-64), Sinfónica de RTVE (Madrid 1965-69) i la Ciudad de Barcelona (desde 1970). Por oposición obtuvo la plaza de Catedrático de Viola en el Conservatorio Superior Municipal de Música de Barcelona. Tiene un catálogo muy extenso de obras para diversos instrumentos y formaciones instrumentales que han sido interpretadas por varias generaciones de alumnos durante sus estudios, obras hechas a la medida de los estudiantes de su entorno. Consta también de varias obras para orquesta y entre ellas siete sinfonías; las segunda y tercera fueron estrenadas por la Orquesta Sinfónica de Barcelona y la cuarta por la Banda Municipal de esta misma ciudad. Su Sonata para Viola op. 62 fue escogida e interpretada en el Congreso Internacional de Viola de Illinois (USA). Como pedagogo ha elaborado un eficaz método práctico para Viola y Violín. Gran parte de sus obras están editadas por esta editorial (Clivis Publicacions).

Su música es muy rica en contrapunto y efectos tímbricos que le dan un aire de genialidad muy singular.

THE WORK

Francisco Fleta is an author who writes idiomatically; that is, he has a perfect understanding of the instrument he is writing for, and asks for as much as it can give while at all times respecting the limitations of the instrument in question. Even when he transcribes, the scores become pieces in themselves, perfectly adapted to the new instrument: he doesn't just transcribe the notes, but considers its character, tensions, breathing –the music– at all times. This respect for the material he works with has made his music very popular with the public and, more importantly, with musicians, who see in Fleta's music the work of a composer who puts himself in the skin of the person who will be doing the playing.

In the case of *Trio per a trompetes*, his knowledge of the instrument is abundantly clear (remember than Fleta, besides completing higher studies in the violin and viola, also completed the same certificates in the trumpet) and he does not limit himself to using the trumpet as a fanfare instrument; rather he makes use of all its resources. The piece, though not exceptionally difficult to play, is demanding at the chamber level, and contains features unique to Fleta's musical language in which free harmonies are combined with the constant presence of the rhythmic aspect, the dominance of classical forms (the central part of the piece being a canonic fugue), the use of all of the instrument's resources (with sections in which a damper is used) and a certain amount of humour (for example, the use of *frulatti* at various points, and a strong finale). The piano part is optional: it reinforces the rhythmical element of the piece and can help to set tuning when the piece is played by advanced students.

The piece is dedicated to trumpet player Jaume Espigolé, a fellow teacher at the Municipal Superior Conservatory of Music of Barcelona.

David Puertas
Musician and journalist

THE AUTHOR

Francisco Fleta Polo was born in 1931 in Barcelona. He attended the Barcelona Conservatory for Advanced Studies in Music where he obtained an advanced certificate in the Violin, Viola and Trumpet qualifications and trained as a Composer and Conductor.

He played the viola in the Symphonic orchestras of the Gran Teatre del Liceu, Barcelona's opera house (1961-64), RTVE, the Spanish state broadcasting company, (Madrid 1965-69) and the City of Barcelona (since 1970). He was selected for the post of Viola Professor at the Barcelona Conservatory for advanced studies in music in a national eliminatory exam. He has a very wide catalogue of works for several instruments and instrumental ensembles which have played by several generations of students in the course of their music studies. These works were written with his students in mind. He has also composed works for orchestra including seven symphonies; the second and the third were first played in public by the Barcelona Symphonic orchestra and the fourth by the Barcelona Municipal Band. His Sonata for the Viola op.69 was chosen to be played at the International Viola Congress in Illinois (USA). For his students he has designed a highly successful practical course for the Viola and Violin. Most of his works are edited by this company (Clivis Publicacions).

His music is rich in counterpoint and timbre effects which give it a very unique air of genius.

A Jaume Espigolé

CAPRICHIO núm. 5 "1987"

Trio per a 3 Trompetes i Piano

F. Fleta Polo

Moderato

The first system of the score features three trumpet parts and a piano accompaniment. The trumpets are labeled 'Tromba in Do I', 'Tromba in Do II', and 'Tromba in Do III'. The piano part is marked 'Piano' and begins with a forte (*f*) dynamic. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The piano part consists of a melodic line in the right hand and a rhythmic accompaniment in the left hand. The trumpets have rests for the first two measures, with the second trumpet entering in the third measure with a melodic phrase marked *mf*.

The second system continues the piece. It includes three trumpet parts and a piano accompaniment. The piano part starts with a mezzo-piano (*mp*) dynamic. The first two trumpets have melodic lines marked *mp* and 'sordina' (muted). The piano part features a melodic line in the right hand and a rhythmic accompaniment in the left hand. The piano part has a dynamic change to *mf* in the third measure. The system ends with a double bar line and the number '8105' written vertically on the right side.

6

Musical score for measures 6-8. The score is written for three staves: two treble clefs and one bass clef. Measure 6 starts with a treble clef staff containing a quarter note G4, a quarter note A4, and a quarter rest. The second treble clef staff has a half note G4, a half note A4, and a half note B4. The bass clef staff has a quarter rest, a quarter note G3, and a quarter note F3. Measure 7 continues with similar patterns. Measure 8 includes the instruction "(senza sord.)" and a dynamic marking of *p*. The piano part (left hand) has a dynamic marking of *p* in measure 6, *mf* in measure 7, and *mf* in measure 8.

9 (senza sord.)

Musical score for measures 9-11. The score is written for three staves: two treble clefs and one bass clef. Measure 9 starts with a treble clef staff containing a quarter note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. The second treble clef staff has a quarter note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. The bass clef staff has a quarter note G3, a quarter note F3, and a quarter note E3. Measure 10 continues with similar patterns. Measure 11 includes the instruction "(senza sord.)" and a dynamic marking of *mf*. The piano part (left hand) has a dynamic marking of *mf* in measure 9, *f* in measure 10, and *mf* in measure 11.

12

Musical score for measures 12-14. The score is written for three staves: two treble clefs and one bass clef. Measure 12 starts with a treble clef staff containing a quarter note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. The second treble clef staff has a quarter note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. The bass clef staff has a quarter note G3, a quarter note F3, and a quarter note E3. Measure 13 continues with similar patterns. Measure 14 includes a dynamic marking of *mp*. The piano part (left hand) has a dynamic marking of *mf* in measure 12, *f* in measure 13, and *mf* in measure 14.